

Ekonomiutskottet

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden (RP 100/2021 rd): Ärendet har remitterats till ekonomiutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet och finansutskottet för utlåtande.

Utlåtanden

Utlåtande har lämnats av

- grundlagsutskottet GrUU 30/2021 rd
- finansutskottet FiUU 9/2021 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- konsultativ tjänsteman Tuukka Taipale, finansministeriet
- avdelningschef Samu Kurri, Finansinspektionen
- Senior Advisor Päivi Tissari, Finlands Bank
- byråchef Mervi Toivanen, Finlands Bank
- bankresolutionsexpert Harri Hämäläinen, Verket för finansiell stabilitet
- doktorand Antti Ronkainen, Helsingfors universitet
- tf. direktör för Centrum för Europaforskning Timo Miettinen, Helsingfors universitet, Centrum för Europaforskning
- arbetslivsprofessor Martti Hetemäki, Helsinki Graduate School of Economics
- direktör, chefsekonom Veli-Matti Mattila, Finanssiala ry
- forskningsordnare, prognoschef Ilkka Kiema, Löntagarnas forskningsinstitut
- arbetslivsprofessor Vesa Vihriälä.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- politics doktor Peter Nyberg.

Inget yttrande av

Betänkande EkUB 27/2021 rd

- Näringslivets forskningsinstitut ETLA
- Löntagarnas forskningsinstitut
- politices doktor Sixten Korkman
- professor Antti Ripatti.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner det den 27 januari 2021 och den 8 februari 2021 mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland ingångna avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden samt antar en lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen.

Avtalet hänför sig till ett tidigt införande av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanism som inrättas i anslutning till Europeiska stabilitetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden för EU:s bankunion. Genom avtalet skapas för de för närvarande helt nationella extraordinära efterhandsbidragen en motsvarande övergång till gradvis ömsesidighet ända fram till full ömsesidighet som för de förhandsbidrag som samlas in till fonden och som enligt det gällande avtalet är helt ömsesidiga då övergångsperioden kommer att sluta. Dessutom ändras de tillfälliga överföringarna mellan olika delar till följd av ändringen.

Avtalet träder i kraft den dag då ratificerings-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten har deponerats av samtliga signatärer som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. Avtalet har ännu inte trätt i kraft internationellt.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft för Finlands del, nämligen vid en tidpunkt som föreskrivs genom en förordning av statsrådet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Bakgrund till och syfte med förslaget. Den europeiska bankunionen har inrättats för att säkerställa att bankerna i Europa ska vara starkare och bättre övervakade. Harmoniserade regler, gemensam tillsyn och en mekanism för ansvarsfördelning i krissituationer har ansetts kunna skapa en kapitalmarknad som klarar av ekonomiska cykler i Europa bättre än uteslutande nationell reglering. Bankunionens institutioner har redan nu en gemensam banktillsyn och en gemensam resolutionsmekanism. Även om regelverket för resolutionsmekanismen alltså är klart i lagtekniskt

Betänkande EkUB 27/2021 rd

hänseende, skulle övergångsperioden för uppbyggnad av fonden och integrering av andelar enligt gällande bestämmelser löpa ut först i slutet av 2023 om inget annat avtalas.

Fonden har varit uppdelad i nationella delar, och de medel som samlats in av banker i varje medlemsstat har vara varit tillgängliga för resolution av banker i det landet. De medel som samlas in under övergångsperioden uppnår gradvis ömsesidighet: Ju närmare övergångstidens slut, i desto högre grad är medlen ömsesidiga och står till förfogande för alla som är delaktiga i mekanismen. Målnivån för fonden har fastställts till en relativ andel (1 %) av bankernas garanterade insättningar i bankunionen. För närvarande uppgår fonden till 52 miljarder euro, men det slutliga beloppet beräknas uppgå till cirka 70 miljarder euro.

Även om fonden har massiv kapacitet, kommer den bara att räcka till att lösa begränsade problem. Det är varken lämpligt eller ens möjligt att höja kapaciteten så mycket att den kunde utgöra ett automatiskt stöd vid problem i kreditinstitut. Det har därför ansetts nödvändigt att inrätta en gemensam säkerhetsmekanism baserad på ekonomierna i euroområdet som en finansieringskälla i sista hand för fonden. Mekanismen ska träda i kraft samtidigt som övergångsperioden går ut. Ekonomiutskottet har senast tagit ställning till en gemensam säkerhetsmekanism i sitt utlåtande om regeringens proposition RP 99/2021 rd (EkUU 30/2021 rd).

Propositionens huvudsakliga innehåll. Regeringen föreslår att riksdagen godkänner ändringar i avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden. Avtalet har ett nära samband med ett tidigt införande av den säkerhetsmekanism som ska inrättas i samband med rekonstruktionsfonden ESM. Samtidigt med säkerhetsmekanismen påskyndas större ömsesidighet för bidragen.

Ekonomiutskottet tillstyrker den föreslagna regleringen utan ändringar, men med följande kommentarer.

Ekonomiutskottets tidigare ställningstaganden. Stabilitet och hållbar tillväxt på den europeiska finansmarknaden ligger också i Finlands intresse. Därför har ekonomiutskottet tillstyrkt sådana lösningar för att reglera finansmarknaden som manifesterar solidaritet mellan EU-staterna. Ekonomiutskottet har i sina tidigare utlåtanden (EkUU 4/2020 rd – E 45/2019 rd, EkUU 13/2020 rd – U 15/2020 rd och EkUU 28/2020 rd – E 138/2020 rd) betonat vikten av att reducera de finansiella institutens risker som ett villkor för att Finland ska kunna godkänna tidigarelagt införande av säkerhetsmekanismen. Dessutom har utskottet ansett att Finland måste kräva att deltagarna i ett solidariskt system vidtar proaktiva, konsekventa och trovärdiga åtgärder för att sanera ekonomin när det behövs för att trygga jämlika utgångspunkter för mekanismen. Ekonomiutskottet har också noterat att de som deltar i den planerade mekanismen för buffertar mot ekonomiska chocker delvis är asymmetriskt sammansatta: Medel till ESM samlas in från staterna i euroområdet, trots att medlen också kan användas för att stödja institut som är etablerade inom bankunionsstaternas territorium utanför euroområdet.

Grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 30/2021 rd – RP 100/2021 rd). I bedömningen av propositionen fäster sig grundlagsutskottet vid att det i konsekvensbedömningen sägs att konsekvenserna och därmed bedömningen av dem i väsentlig grad påverkas av vilka avtalsslutande parter bidrag en eventuell resolution kommer att gälla. Enligt grundlagsutskottet har det, utöver det in-

Betänkande EkUB 27/2021 rd

vesteransvar som minskar den ekonomiska risken för det allmänna, vid utarbetandet av avtalet också varit väsentligt att bankerna reducerar och samordnar sina risker till den nivå som den gemensamma bankunionen kräver (GrUU 19/2020 rd och GrUU 14/2019 rd). Vidare påpekar grundlagsutskottet att konsekvensbedömningen inte går in på frågan om avtalsändringen har indirekta konsekvenser för det yttersta nationella ansvaret för att finansiera resolutionsåtgärder. I propositionen ingår det inte heller någon samlad bedömning av hur bankerna i Finland och EU reducerat sina risker. Utskottet har å andra sidan påpekat att ett centralt tillämpningsvillkor enligt artikel 5 i avtalet är att avtalsparterna beslutat om tillräckliga framsteg för att minska riskerna (GrUU 19/2020 rd). Ansvaret är i enlighet med vad som sägs ovan begränsat till den kapitalandel som ska betalas utifrån ESM:s kapitalstruktur. Grundlagsutskottet anser således att den slutliga och indirekta budgetkonsekvens som beskrivs i propositionen inte ökar risken för att ansvaret realiseras på ett sätt som är av konstitutionell betydelse för budgetsuveräniteten.

Finansutskottets utlåtande (FiUU 9/2021 rd – RP 100/2021 rd). Finansutskottet har gjort en bedömning av förslaget och tillstyrker det. Finansutskottet anser det vara viktigt att den gemensamma resolutionsmekanismen fullbordas och att detta är ett viktigt led i att slutföra bankunionen. En tidigareläggning av mekanismen med två år ändrar inte huvudprincipen att det är ägarna i bankerna och investerarna som har det primära ansvaret för resolutionskostnaderna. Finansutskottet betonar att en tidigareläggning inte heller ändrar något i principerna för användningen av fondens medel. Finansutskottets överväganden stämmer i många avseenden överens med ekonomiutskottets tidigare överväganden kring bankunionen (EkUU 28/2020 rd – E 138/2020 rd).

Omvärlden i dag. I regleringen av finanssektorn har det i olika skeden av coronapandemin vidtagits ett flertal lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som syftar till att stödja bankernas förmåga att bevilja företag och hushåll lån under och efter undantagssituationen, bland annat genom att bestämmelserna om kapital- och likviditetsbuffertar har förenklats (EkUU 16/2020 rd – U 17/2020 rd). Dessutom har tillsynsmyndigheterna lindrat regleringen om makrotillsynsbuffertar (Finansinspektionens direktionsbeslut 2/02.08/2020). Också banktillsynsmyndigheten (EBA) har tagit initiativ till att lindra konsekvenserna av pandemin (Finansinspektionens tillsynsmeddelande 24/2020). Dessa undantagsbestämmelser kan ha förvanskat bilden av tillståndet i kreditinstituten.

Precis som finansutskottet (FiUU 9/2021 rd – RP 100/2021 rd) anser ekonomiutskottet att det är uppenbart att bedömningen av riskreduceringen än så länge inte kan återge konsekvenserna av de exceptionella omständigheterna som rått i år, bland annat till följd av de faktorer ovan som fördröjt statistik och rapportering.

Risker. Ekonomiutskottet har förutsatt (EkUU 28/2020 rd – E 138/2020 rd) att Finland håller fast vid den redan tidigare uttalade återhållsamheten, om riskbedömningarna visar att risken för instituten inte minskar i tillräckligt hög grad.

I utlåtandet betonar utskottet att tidigareläggning av det solidariska ansvaret kan stödjas på det villkor att ESM-avtalet samtidigt med detta beslut ändras på ett sätt som effektiviserar samarbetsklausulerna. Skuldållbarheten måste ses ur borgenärens synvinkel och en skuldsanering får inte falla på motstånd från en enskild borgenär eller borgenärsgrupp. Ekonomiutskottet anser att ett ytterligare villkor för tidigareläggning bör vara att MREL-kraven läggs fast på en i förväg över-

Betänkande EkUB 27/2021 rd

enskommen nivå och inom ramen för övergångsperioden, det vill säga senast den 31 december 2023. MREL-kraven är en väsentlig del av mekanismen för att skapa en buffert för kriser i instituten genom investeransvar.

Riskerna med en snabbare tidsram är relaterade till lägen när det före 2024 uppstår kriser som innebär att parterna blir tvungna att ta till den gemensamma resolutionsfonden och det måste tas ut extraordinära bidrag av bankerna. Om extraordinära bidrag då bara tas ut av de länder som berörs av resolutionen, är deras återbetalningskapacitet begränsad. Därmed inskränks fondens kapacitet inför framtida kriser. Hur stor extra kapacitet som genereras genom tidigarelagt solidariskt ansvar beror därför delvis också på att de extraordinära bidragen ingår i den gemensamma bördefördelningen.

I de tidigare utlåtandena förhåller sig ekonomiutskottet reserverat till tidigarelagt införande och anser det vara väsentligt att den återstående övergångsperioden används effektivt och fullt ut och för att reducera riskerna via egna åtgärder från bankernas och medlemsstaternas sida. De flesta sakkunniga har vid behandlingen av den aktuella propositionen förordat ett snabbare införande, även om det också höjdes röster mot en tidigareläggning. De som motsatte sig fördjupat solidariskt ansvar underströk uppfattningen att det är mer sannolikt att den finländska banksektorn blir bidragsgivare snarare än bidragstagare, om riskerna realiserar.

Även om tidigare införande och fördjupat solidariskt ansvar kan leda till att finländska kreditinstitut tillfälligt ansvarar för kostnaderna för en kris som inträffar i en annan stat, kan det som motvikt till det konstateras att det också för resolution i Finland skulle finnas tillgång till större medel än i dag. Detta är av betydelse särskilt för koncentrationen inom kreditinstitutssektorn och dess relativt stora andel i den finländska ekonomin.

Hur resolutionsfonden används. Precis som finansutskottet understryker ekonomiutskottet att det är mycket osannolikt att händelser som innebär att fonden kommer att utnyttjas kommer att inträffa. Med det gemensamt finansierade instrumentet kommer institut med relevans för hela det finansiella systemet att stödjas, och de måste uppfylla strikta kriterier. Mindre betydande enheter (LSI) ska som regel skötas inom ramen för de nationella insolvensförfarandena. Användningen av fonden hittills har visat att parterna har hållit fast vid dessa principer. Tröskeln för att uttala ett krav på allmänt intresse måste därför vara hög också i fortsättningen.

Sammanslagningar av institut i länder inom bankunionen kan ha positiva effekter för institutens resiliens, men sannolikhetsbedömningarna för utnyttjandet av resolutionsfonden kan förändras om fusionerna skulle leda till att fler institut överskrider gränsen för vad som är ”systemrelevant” och det skulle visa sig att instituten mår sämre än förväntat. Vid en bedömning av en tidigareläggning av det solidariska ansvaret för resolutionsmekanismen i förhållande till detta bör det dock beaktas att enbart det faktum att ett institut på grund av sin storlek står under tillsyn av ECB/SRB innebär att en eventuell resolution genomförs och att fonden kommer att tillgripas.

Användningen av medel från resolutionsfonden för att stödja resolution av ett kreditinstitut innebär inte nödvändigtvis att det tas ut högre bidrag av andra kreditinstitut för att täcka underskottet till följd av att resolutionsfonden tas i anspråk, eftersom stödet från fonden som regel betalas ut mot ersättning, understryker utskottet. Realisering av egendom som getts som motprestation och

Betänkande EkUB 27/2021 rd

inflöde av en fordran från instituten täcker i princip minskningen i fondens tillgångar till följd av resolutionen, och det uppstår alltså inget behov av att ta ut högre bidrag av andra kreditinstitut.

Kopplingar mellan kreditinstitut och deras hemländer – ett hot mot stabiliteten. Ekonomiutskottet anser att resolutionsmekanismen inklusive stabilitetsmekanismen försvagar den direkta kopplingen mellan bankerna och deras hemländer. Detta har ansetts vara ett viktigt element för att säkerställa den finansiella och makroekonomiska stabiliteten. Ekonomiutskottet påpekar att man genom att koppla ESM till resolution inom kreditinstitutssektorn ändå kommer att skapa en ny typ av koppling mellan medlemsstaterna i ESM och bankerna i bankunionen. Ändå kan det bedömas att kopplingen i den här modellen innehåller bättre buffertar än före mekanismen.

Ekonomiutskottet anser därför att det är särskilt viktigt att åtgärder vidtas för att minska kopplingen mellan hemländer och banker. I samband med behandlingen av vissa tidigare riksdagshandlingar (t.ex. EkUU 47/2018 rd – U 61/2018 rd och EkUB 18/2020 rd – B 18/2018 rd) som tangerar den här frågan har ekonomiutskottet bland annat tagit upp möjligheten att ändra solvensbestämmelserna för att de bättre ska motsvara de verkliga landsriskerna. Samtidigt påpekade utskottet att det inte är så enkelt att bedöma riskvikter för offentliga skulder. Sedvanliga kreditriskmodeller lämpar sig nämligen inte särskilt väl för bedömning av länders risker. Därför bör man bedöma möjligheten att införa incitamentsbaserade begränsningar för andelar i statslån: Bankernas kapitalkrav skulle öka i och med att andelen lån som hemlandet tagit upp skulle överskrida de fastställda gränserna i balansräkningen.

Kopplingen måste avvecklas på ett förutsebart sätt för marknaden och med eventuella övergångsperioder. Åtgärder som ökar riskerna med statsskulden och därmed höjer priset på skulden kan försämra skuldållbarheten procykliskt, om åtgärderna vidtas snabbt och i ett utgångsläge med höga skuldnivåer.

Följaktligen anser ekonomiutskottet att det behövs incitament för ansvarsfull ekonomisk förvaltning som motvikt till fördjupat solidariskt ansvar. Ekonomiutskottet påpekar detta i sitt utlåtande (EkUU 30/2021 rd – RP 99/2021 rd) om införande av säkerhetsmekanismen i sista hand. Ändringen av ESM-avtalet förefaller innehålla element som för utvecklingen i rätt riktning i det här hänseendet.

Kravet på ansvarsfull ekonomisk förvaltning bör gälla både finanssektorn och de europeiska offentliga finanserna, som båda i slutändan bygger på tillgångarna i ESM. Balansen mellan egna och kollektiva exponeringar blir extra viktig om stimulansåtgärderna leder till en betydande ökning av det solidariska ansvaret mellan de offentliga sektorernas finanser i Europa. Utskottet anser att de som deltar i mekanismerna för solidariskt ansvar måste lägga fram konsekventa och trovärdiga åtgärder för att förbättra hållbarheten i sina finanser.

Avslutningsvis. Bedömningen av riskerna med regleringen försvåras bland annat av att lönsamheten i bankverksamheten och den samlade europeiska bilden av resiliensen mot störningar är så heterogena. Medelvärdena överskyler det stora variationsintervallet i branschen.

Betänkande EkUB 27/2021 rd

Till viss del korrelerar resiliensen också med handlingsutrymmet för de offentliga finanserna i institutens hemländer, på vissa håll rentav på ett oroväckande sätt. Därför anser ekonomiutskottet att det är viktigt att ställa MREL-krav enligt det som avtalats tidigare.

De totala effekterna av coronakrisen är än så länge inte kända, och det är fortfarande svårt att bedöma hur den ekonomiska trenden kommer att utvecklas på medellång och lång sikt. Problemen med det finansiella systemet kan träda fram till följd av den allmänna ekonomiska utvecklingen. Av stor betydelse för resiliensen mot störningar är också, utöver att branschen har tillräckliga egna buffertar, att myndigheterna har förmåga att reagera snabbt vid störningar. Det kräver regelbunden bedömning av om kontrollparametrarna och myndigheternas befogenheter överensstämmer med de aktuella kraven.

Det är värt att notera att resolutionsmekanismen finns till för att lösa enskilda bankers problem och att den inte nödvändigtvis skulle fungera särskilt bra för att lösa mer omfattande bankkriser. Det kan vara svårt att genomföra investeransvaret via skuldnedskrivning, om flera eller stora aktörer blir krisdrabbade inom en kort tid och risktäckningskapaciteten inte har beaktats i tid. Ekonomiutskottet påpekar att propositionen inte innehåller något heltäckande scenario för en omfattande eller snabb eskalering av bankernas problem.

När det gäller resolution är det viktigt att notera att de stater som ingår i systemet har divergerande insolvensförfaranden. Detta försvårar en samordnad tillämpning av resolutionen. Ekonomiutskottet har tagit ställning till harmoniseringen av insolvensförfarandena inom unionen i sitt utlåtande om statsrådets skrivelse om utvecklandet av kapitalmarknadsunionen (EkUU 3/2021 rd – E 141/2020 rd). Det vore till fördel för att utveckla bankunionen så att euroområdet stärks samtidigt som EU-områdets funktion och konkurrens främjas, om de finansiella instituten kan bedriva verksamhet i olika länder enligt samordnade regler, också för insolvensförfaranden.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Ekonomiutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner avtalet i proposition RP 100/2021 rd.

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 100/2021 rd utan ändringar.

Betänkande EkUB 27/2021 rd

Helsingfors 20.10.2021

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Sanni Grahn-Laasonen saml
vice ordförande Hanna Kosonen cent
medlem Atte Harjanne gröna
medlem Mari Holopainen gröna
medlem Hannu Hoskonen cent
medlem Eeva Kalli cent
medlem Sakari Puisto saf
medlem Minna Reijonen saf
medlem Janne Sankelo saml
medlem Hussein al-Tae sd
medlem Veikko Vallin saf
medlem Tuula Väättäinen sd
ersättare Kai Mykkänen saml.

Sekreterare var

utskottsråd Teija Miller.

Betänkande EkUB 27/2021 rd Reservation

Reservation

Motivering

Sannfinländarna har konsekvent motsatt sig solidariskt kostnadsansvar för bankerna vid en eventuell bankkras. Därför motsätter vi oss också en tidigareläggning den gemensamma säkerhetsmekanismen. I och med de föreslagna ändringarna tidigareläggs banksektorns solidariska ansvar från det tidigare överenskomna, dvs. från ingången av 2024. En tidigareläggning ökar riskerna inom vår nationella banksektor. Riskerna hänger i synnerhet samman med de ekonomiska skillnaderna mellan banksektorn i Finland och i andra medlemsstater.

Stabiliseringsnyttan med propositionen genereras via transfereringar

Den förbättring av den finansiella stabiliteten som propositionen medför är inte en följd av försäkringseffekten, alltså diversifieringseffekten av asymmetriska chocker. Större finansiell stabilitet är en följd av en stödförpliktelse som faller på banker med bättre ekonomi och deras hemländer. Stödskyldigheten riktar sig till banker i svagare skick samt till deras hemstater.

Det handlar alltså om en transferering, det vill säga en socialisering av den undermåliga situationen i vissa länder till besvär för andra länder. Hela den påstådda nyttan av säkerhetsmekanismen vilar på en mekanism för transfereringar, där Finland med stor sannolikhet är nettobidragsgivare. Av utkastet till betänkande framgår det att sakkunniga i sina yttranden har uttryckt oro över eventuella asymmetriska betalningar, det vill säga att Finland sannolikt kommer att vara nettobidragsgivare.

Om det är mycket osannolikt att fondmedel kommer att användas, varför då så bråttom?

I tidigare utlåtanden har ekonomiutskottet understrukt att en förutsättning för att godkänna propositionen är att kreditinstitutens risker reduceras och att deltagarna måste kräva att länderna sanner sin ekonomi. I utkastet påpekar utskottet också att det är osannolikt att mekanismen kommer att tillämpas.

Om bankernas situation har förbättrats tillräckligt mycket och behovet av mekanismen är mycket osannolikt, är det en orsak att återta hela propositionen i stället för att ha så bråttom. Enligt oss sannfinländare bör vi vänta tills bankerna har skärskådats utan och innan, fått kapitaltillskott och har likvärdiga utgångslägen. I utkastet säger utskottet att osäkerheten har ökat till följd av coronakrisen och att konsekvenserna för bankerna kommer fram först senare, när de tillfälliga eftergifterna för banker och gäldenärer upphör. Även denna risk talar för att skynda långsamt.

Brådskan och den tredje propositionen om samma fråga på några år skvallrar om att allt inte är som det ska. Enligt Sannfinländarna kan andra länder, om de vill, använda sina egna pengar till att kontrollera hur det verkligen är ställt med bankerna i Sydeuropa och deras kreditgivare.

Marknadsdisciplin och eliminerad moralisk risk är de enda hållbara lösningarna

Betänkande EkUB 27/2021 rd **Reservation**

Det kan ifrågasättas om bankunionen har lyckats minska riskerna i det finansiella systemet eller om det är fråga om en tillfällig lättnad tack vare underlättad penningpolitik och staternas skuldsättning som bara döljer problemen. Vi sannfinländare anser att solidaritetsmekanismerna, om de inrättas, bara ska användas i fråga om försäkringsegenskaperna, och alla slags reformer som ökar solidariteten och inkomstöverföringarna och skapar federala strukturer bör behandlas mycket kritiskt.

Ett hållbart banksystem kan bara växa fram om riskerna har mätts och prissatts korrekt och bankerna har tillräckligt med kapital för att möta riskerna. När man försöker eliminera den moraliska risken, alltså samla vinster under goda tider och låta någon annan betala notan under dåliga tider, är det viktigt att inse att den moraliska risken inte enbart styrs av en mekanism, där skattebetalarna står för fiolerna under dåliga tider. Den moraliska risken ökar också av en mekanism där välkötta banker betalar för misslyckanden i banker som tagit för stora risker.

Ny proposition om samma fråga – bristande respekt för parlamentarismen

EU:s vana att upprepa samma sak varje år med bara smärre ändringar, så länge att ett förslag går igenom, kan inte betraktas som ett tecken på respekt för den representativa demokratin. Exakt samma förslag har valsat runt i utskotten åtminstone 2019, 2020 och nu 2021, och redan tidigare i en lite annan form. Att lägga fram samma förslag varje år så länge tills det blir godkänt är ingenting annat än förakt för parlamentarismen och ett tydligt tecken på att EU inte alls har för avsikt att besluta om frågan i demokratisk ordning, utan bara driva igenom förslaget.

Förslag

Vi föreslår att

att riksdagen förkastar avtalet i proposition RP 100/2021 rd och

att riksdagen förkastar lagförslaget i proposition RP 100/2021 rd.

Helsingfors 20.10.2021

Veikko Vallin saf
Sakari Puisto saf
Minna Reijonen saf